

COCHILII

de

Radu Popescu

Radu Popescu, 2018
Bucuresti, România

radu.popescu@teatrulapropo.ro

ACT I

PERSONAJELE:

A (ANDOR) - bărbat - 30 de ani

B (BIANCA) - femeie, în jur de 25 de ani

C (CORINNE) - femeie, 40 de ani

D (DIMITĂR) - bărbat, 35 de ani

E (ELISE) - femeie, 18-20 de ani

F (FILIP) (sau HASAN) - bărbat, 45-55 de ani

Cuplul 1 - A și C

Ambii aparțin unei culturi înalte, cu tradiție democratică și cu (eventual) trecut colonialist. Ar putea fi francezi; sau la fel de bine nemți, englezi, spanioli sau olandezi. De trei ani împreună și cuplul lor pare să meargă foarte bine. C - CORINNE este reporter internațional, militant pentru drepturile omului, experiență mare în domeniu, legături politice la nivel înalt.

A - ANDOR este un bărbat metisat de 30 de ani, cu același back-ground cosmopolit precum CORINNE. Este de profesie performer "intermitent" (fără angajament permanent).

Cuplul 2 - B și D

Aparține unei culturi secundare, de tipul celei balcanice. Pot fi români sau bulgari, unguri sau chiar ruși. Aparțin clasei medii spre înalte, astfel încât atașamentul lor la valorile democrației occidentale este absolut. Totuși, nu pot face abstracție de trecutul comunist și de anumite complexe sociale în raport cu cuplul A-C, iar abordarea lor este specifică în acest sens. De cinci ani împreună. Relația lor scârțâie binișor.

D - DIMITĂR: Este "omul cu banii". Nimic nu pare a-l impresiona în viață. Nu are păreri politice. Nu îi plac prea multe lucruri.

B - BIANCA este o tânără atrăgătoare de 25 de ani, proaspătă și naivă. În fapt are o inteligență peste medie și ciudate convingeri extremiste, dar care nu se manifestă în practică. Provine dintr-un mediu sărac, iar căsătoria cu DIMITĂR a fost un mare pas înainte pentru ea.

OBSERVAȚII:

1. Prezentul text funcționează în cadrul a două convenții simultane. Deși personajele (grupate pe cupluri) vorbesc teoretic limbi diferite, nu va exista nici un fel de aluzie

sau replică la aceste diferențe lingvistice. Ca în filmele americane proaste, în contextul globalizării, toată lumea se înțelege cu toată lumea, în acest caz folosindu-se de replicile scrise în limba română.

Acolo unde totuși acest aspect (al limbilor native diferite) devine important (fiind un instrument util din punct de vedere dramatic) va apărea notat simplu "aparte".

2. Simultan și în contrast cu "limba comună" am considerat important ca personajele să aparțină unor culturi diferite, să vină cu bagajul pe care o asemenea apartenență îl generează în contextul poveștii. Acest lucru este precizat clar și distinct în descrierea de mai jos a personajelor.

3. Numele străine, "istorice" care apar în text sunt inventate și pot fi sau nu înlocuite în imaginația cititorului sau a spectatorului cu orice exemplu real asemănător.

4. Semnul "/" semnifică suprapunerea replicilor celor care vorbesc.

LOCUL: un resort izolat pe malul unei mări dintr-o țară exotică. Ca multe dintre astfel de locuri spațiul nu are nici o amprentă locală, fiind o creație contemporană dedicată exclusiv luxului și relaxării. Este vorba despre o casă, vilă sau cabană aflată chiar pe malul mării, dedicată "curelor de detoxifiere exclusiviste". Acestea presupun meniuri speciale de fructe și legume bio, clisme, yoga și relaxare, masaj ș.a.

Vila este concepută să primească 4-8 persoane, dar în acest sejur este locuită doar de 2 cupluri - A și C, respectiv B și D. La dispoziția lor se află un întreg personal care nu locuiește în vilă, face naveta ori de câte ori este nevoie: o bucătăreasă, maseurul și coordonatorul curelor, profesorul de yoga, șoferul cu aprovizionarea ș.a. Nici unul dintre ei nu apare în piesă.

În resort internetul și telefonია mobilă sunt interzise, pentru ca relaxarea și detașarea să fie absolute. Timp de 10 zile chiriașii sunt total ruși de lume.

TIMPUL: În zilele noastre. Vara.

—

ACTUL I (A DOUA ZI DE SEJUR)Scena 1

Pe malul mării.

DIMITĂR bea o bere la doză și ascultă valurile. Este un bărbat cu tendință de îngrășare ținută sub control cu ceva sport și o apariție ștearsă de la un capăt la altul, indiferent ce ar face.

Intră CORINNE. Este o blondă uscățivă, în jur de 40 de ani, extrem de inteligentă și sigură pe ea. Practică yoga, pilates, face mult sport, înoată excelent și citește extrem de mult. Oamenii ar putea spune despre ea că este o femeie "urâtă" dacă ne raportăm la trăsăturile feminine standard, dar are totuși o energie (în special sexuală) care lasă în urmă genul acesta de categorii.

CORINNE se așează lângă DIMITĂR. Răscolește nisipul cu mâinile, se joacă cu niște scoici.

Pauză lungă.

DIMITĂR

Vrei ceva?

CORINNE

Îmi plac scoicile astea.

DIMITĂR

Nu sunt scoici. Scoicile sunt vii. Astea sunt doar niște cochilii.

CORINNE

Îmi plac cochiliile astea.

DIMITĂR

Au mii de ani. Sute de mii de ani. Milioane. Pe vremea când noi eram doar... viermi.

CORINNE

Cochilia asta?

DIMITĂR

Nu cochilia asta. Nisipul pe care stăm. Care acum milioane de ani a fost cochilii. Și cochiliile au fost în viață ca scoici acum niște milioane de ani plus o zi.

CORINNE

Nu e rău...

DIMITĂR

Ce nu e rău?

CORINNE

Nu știam că ești așa...

DIMITĂR

Cum?

Pauză.

DIMITĂR

Că pot duce o propoziție până la capăt?

CORINNE

Pur și simplu îmi plac. Îmi pot imagina că în ele a fost cândva viață. Viață care pulsa, se mișca... Acum a rămas doar această urmă goală. Neteadă. E frumoasă. E curată. Spălată de valuri.

DIMITĂR

Igienică.

CORINNE

Igienică, da. Viața nu e așa. Viața e murdară /

DIMITĂR

Cum a fost clisma ta azi?

CORINNE

Minunată. Dar a ta?

DIMITĂR

Eu nu fac clisme.

CORINNE

Ah, da, am uitat. (scurtă pauză) Poate că ar trebui.

DIMITĂR

Da?

CORINNE

Da. Ești cam constipat. (râde)

DIMITĂR

Ești sigură că gradul nostru de apropiere îți permite să faci asemenea glume cu mine?

CORINNE

O-ho!

DIMITĂR

"O-ho" - ce?

CORINNE

Când ai făcut glume cu mitraliera la cap - îți poți permite și asta.

DIMITĂR

Ai făcut tu glume cu teroriști cu mitraliera la cap?

CORINNE

Aproape.

DIMITĂR

"Aproape".

Aruncă doza golită de bere ceva mai încolo.

*CORINNE se ridică și se duce să o strângă.
Bărbatul se uită lung la gestul ei.*

CORINNE

Ești singurul care bea alcool pe aici.

DIMITĂR

Din păcate.

CORINNE

E aproape interzis, știi?

DIMITĂR

"Aproape interzis"?

CORINNE

Având în vedere regulile de aici...

DIMITĂR

Este sau nu interzis?

CORINNE

Și suntem într-o țară musulmană.

DIMITĂR

Nu, nu suntem. Suntem într-o enclavă a luxului și plăcerii personale. Plătită cu bani grei.

CORINNE

Aflată pe teritoriul unei țări musulmane.

DIMITĂR

Nevermind. Am putea fi la fel de bine și pe o altă planetă. Știm amândoi cu certitudine că *nu suntem* într-o țară musulmană. Suntem în republica oamenilor bogați și relaxați și asta e tot ce contează. Unde consumul de alcool nu este interzis. Nu?

CORINNE

De bere.

DIMITĂR

De bere.

CORINNE

Tăria e interzisă.

DIMITĂR

Și cine vorbea de constipație. Păcat că nici unul din voi nu vrea să bea o bere cu mine. Atunci poate că n-am mai fi atât de crispați cu toții.

CORINNE

Eu cred că tu ești singurul cu probleme de tranzit intestinal de pe aici.

DIMITĂR

Corect. Voi aștilalți faceți clisme în fiecare zi. Păcat că nu pot să absoarbă prin furtunul ăla și tupeul din om.

CORINNE

Îhm. Spiritual...

DIMITĂR

No, bine. Dacă nu mai ai și altceva să îmi spui...

CORINNE

Ce?

DIMITĂR

Aș prefera puțină liniște, dacă se poate.

CORINNE

E liniște.

DIMITĂR

Singur.

CORINNE

E o plajă comună.

DIMITĂR *dă să se ridice, să plece.*

CORINNE sesizează și atacă brusc.

CORINNE

Soția ta e foarte frumoasă.

DIMITĂR

Mulțumesc.

Pauză.

DIMITĂR

Nu înțeleg de ce brusc ești așa drăguță cu mine.

CORINNE

Eu și Andor suntem niște oameni prietenoși și toleranți. Dar am vrea să fim mai mult decât "toleranți". Dacă tot este să ne petrecem atâtea zile împreună cu niște oameni necunoscuți...

DIMITĂR

Ah, asta era!

CORINNE

Da, asta era.

DIMITĂR

Au trecut deja două zile.

CORINNE

Una și jumătate.

DIMITĂR

Să știi că nu e vina noastră că Ahmet și Khendra nu au mai putut să vină.

CORINNE

Dar nici a noastră.

DIMITĂR

Că sunteți blocați aici cu doi est-europeni nesuferiți.

CORINNE

Nu e așa. Soția ta e o dulce.

DIMITĂR

Soția mea în sus, soția mea în jos! O cheamă Bianca.

CORINNE

Știu.

DIMITĂR

Deci? Ce te-ar face fericită? Să joc "Catan"?

CORINNE

Oh, Doamne. Sau bridge.

DIMITĂR

Nu știu bridge.

CORINNE

Dar tu nu vrei să joci nici rummy. Sau canastă. Sau "adevăr sau provocare". Să nu-mi spui că nu știi nici "adevăr sau provocare"?!

DIMITĂR

Da' ce, avem cin'spe ani?!

CORINNE

Nu, dar ar fi frumos să mai avem, nu crezi?

DIMITĂR

Bine, am înțeles. Vrei să ne futem?

CORINNE

Poftim?!

DIMITĂR

Ca să te simți mai bine.

CORINNE

Nu. Oi fi eu puțin nimfomană /

DIMITĂR

Mulțumesc de informație /

CORINNE

...Dar nu mă atrag decât specimene umane superbe.

DIMITĂR

Precum Andor.

CORINNE

Sau Bianca.

DIMITĂR

Ai vrea tu!

CORINNE

Poate. Mai ales că n-am mai făcut-o de mult cu o femeie.

DIMITĂR
Îhm.

Pauză.

DIMITĂR
Mă duc să înot.

CORINNE
Singur?

DIMITĂR
Singur.

DIMITĂR iese. CORINNE rămâne singură cu cochiliile și valurile.

Doar o secundă, pentru că apoi...

Scena 2

Intră BIANCA. O tânără extrem de atrăgătoare, cu o aparență "dulce", naivă, chiar ușuratică. Deși în realitate are o inteligență peste medie; și în același timp o inocență nativă autentică, o abordare copilăroasă și un prieten-imaginar "pe bune" - un urs înțelept pe nume "Carly". Deși pare ciudat, are în gândire accente extremiste și un grad mare de intoleranță, dar este ceva mai mult la nivel declarativ.

BIANCA soarbe dintr-un cocktail.

BIANCA
Bună.

CORINNE
Bună.

BIANCA
Ăla era Dimităr?

CORINNE
Da.

BIANCA
Parcă ar fugi de mine.

CORINNE
Mda... Nu știu.

BIANCA se așează lângă CORINNE.

BIANCA

E plăcut aici. Atâta liniște.

CORINNE

Mda.

BIANCA

Îmi dă așa, o stare de pace... de siguranță.

CORINNE

Hm.

BIANCA

Ce?

CORINNE

Sunt totuși valurile.

BIANCA

Da, dar...

CORINNE

Viața merge înainte și asta e liniștitor. Altfel... liniștea în sine pe mine mă ne-liniștește. Intru în panică. Acolo pe unde am umblat eu liniștea ascunde ce e mai rău. Trăim aici ca într-un cocon fantezist, dar de fapt lumea asta nu e deloc liniștită. Iar normalitatea nu înseamnă siguranță pentru că oamenii sunt cei mai lacomi și cruzi prădători. În fond - cei mai periculoși criminali sunt închiși în penitenciare de maximă siguranță. Siguranță, înțelegi?

BIANCA

Da.

Pauză.

BIANCA

Q1 ăsta e demential.

CORINNE

Mie cel mai mult îmi place SA 3.

BIANCA

Ăla cu fenicul?

CORINNE

Nu, ăla cu qinoa, ananas și ghimbir.

BIANCA

Hm. Ăla e un pic prea tare pentru mine.

CORINNE

Da, e mai dur.

BIANCA

Ți se potrivește.

CORINNE

Crezi că sunt o dură?

BIANCA

Nu.

CORINNE

Ba da.

BIANCA

Nu. Cred că ești o femeie cu o experiență de viață foarte bogată. Echilibrată. Carly zice că nimic nu te mai poate surprinde, așa de experimentată ești.

CORINNE

Cine e Carly?

BIANCA

Ah, scuze! Am uitat să fac prezentările! (face un gest vag spre dreapta, peste umăr): Carly - Corinne. Corinne - Carly.

CORINNE

Îmi... pare... bine... ?

BIANCA

Și lui îi pare bine.

CORINNE

Carly e prietenul tău imaginar?

BIANCA

Da!

CORINNE

Îhm. Nu ești puțin prea mare ca să ai un prieten imaginar?

BIANCA

Vrei să spui că ar trebui mai degrabă să fiu un adult responsabil, acru și iscoditor?

CORINNE

Nu. Ai dreptate. (scurtă pauză) Și ce fel de... Cum arată Carly al tău? Îți dai seama că eu nu îl văd, totuși.

BIANCA

E... o persoană foarte înțeleaptă. E ca un om... și un urs în același timp.

CORINNE

E un metis.

BIANCA

(încântată)

Da, e un metis. Nu m-am gândit niciodată! Ca Andor.

CORINNE

Da, ca Andor.

BIANCA

Andor e un bărbat foarte frumos.

CORINNE

Da, este... Și are și o...
(se oprește; râde)

BIANCA

Ce? (se prinde) A!

Râd împreună.

CORINNE

Să nu mai spui la nimeni, dar eu sunt dependentă de filme porno.

BIANCA

Ceeee?!

Râd împreună.

BIANCA

Nu, serios...

CORINNE

Foarte serios! Cred că e o formă de compensare. Pentru ororile pe care le-am văzut.

BIANCA

Ca fotograf?

CORINNE

Reporter. Fotograful cu care lucrez acum e un tip foarte fain... Cel cu care am lucrat înainte a murit acum opt ani. În Somalia.

BIANCA

Îmi pare rău.

CORINNE

Eh! (gest din mână) M-am obișnuit. Uneori mi-aș dori să fiu... Carly al tău. Dar altfel, m-am obișnuit demult cu astea. (scurtă pauză) Bine, nu orice filme porno. Îmi plac mult organele masculine...

BIANCA

Ah-ha!

CORINNE

Da... Ție nu?

BIANCA

Ei...

CORINNE

(râde). Doamne... Numai când mă gândesc! Simt un gol... Aș lua chiar acum o tabletă să caut...

BIANCA

Noroc că n-avem voie cu nici un fel de device-uri pe aici!

CORINNE

Da, noroc... Apropo, crezi că Dimităr ăsta al tău a ascuns vreun telefon de noi? Vreo tabletă?

BIANCA

Nu! Nu știu. Nu cred. (scurtă pauză) E dependent de Facebook. Și de vreo două jocuri de acolo.

CORINNE

Se poartă de parcă ar ascunde unul. Sau poate de asta e așa de trist. Îi lipsesc.

BIANCA

Nu e trist.

CORINNE

Hm... Stă tot timpul izolat. Înnoată singur în mare. Mănâncă totdeauna altceva decât ceilalți. Dispare cu orele.

BIANCA

E... A venit să se relaxeze.

CORINNE

Detoxifiere totală.

BIANCA

Detoxifiere totală.

Pauză lungă.

BIANCA

Nu știu ce să mai fac cu el... Ce să mă fac cu el,
Corinne?

CORINNE

De unde să știu eu?

BIANCA

Nu mă mai iubește.

CORINNE

Ei!

BIANCA

E evident.

CORINNE

Relația voastră nu e nici cea mai reușită dar nici cea
mai tristă din univers. Cred că soțul tău e doar foarte
plictisit. Nu își găsește rostul.

BIANCA

Nu știu ce să fac.

CORINNE

Tu îl iubești?

BIANCA

DA!

CORINNE

Uneori să îl faci gelos pe bărbatul tău e o strategie
care funcționează. Nu tocmai curată, dar din păcate ei
așa funcționează.

BIANCA

Așa - și?

CORINNE

Ai putea să îl faci gelos cu noi. (îi pune mâna pe
mână) Cu Andor și cu mine.

BIANCA

(își retrage mâna)

Ăăăă...

CORINNE

N-am mai făcut-o demult cu o femeie, recunosc... Iar cu
Andor - niciodată. Dar...

BIANCA

Nu te supăra, dar nu sunt atrasă de femei!

CORINNE

Nu mă supăr. Poate că e vremea pentru Carly să se maturizeze.

BIANCA

Adică?... (încearcă să detensioneze atmosfera, zâmbește cam strâmb) Păi Carly e oricum aproape bătrân!

Scena 3

Apare ANDOR. Este un bărbat de 30 de ani, athletic, atrăgător, mulatru sau de proveniență nord-africană. O apariție exotică, strălucitoare. Este la a doua sau a treia generație de emigranți în țara sa natală și se comportă identic cu un nativ, exceptând culoarea pielii și alte caracteristici legate de aceasta. De exemplu, deși este o persoană extrem de calmă și politicoasă, are accese temperamentale sau pasionale foarte puternice.

ANDOR

Ce fac fetele?

CORINNE

Uite, tocmai îi spuneam Biancăi ce plăcut ar fi să o facem în trei - tu, eu și cu ea.

ANDOR

Ce să facem?

CORINNE

Sex.

ANDOR

Ha!

BIANCA

Da - ha!

CORINNE

Eu n-aș râde. Sau, mă rog, e adevărat că după orgasm mai râd ca proasta, dar... să ajungem acolo. Ei, eu mă duc să înot. Poate îl prind din urmă pe Dimităr. Va fi o plăcere neasemuită.

BIANCA

Nu, stai!

CORINNE

De ce? Eu v-am aruncat pastila... Voi împrieteniți-vă.

ANDOR
Corinne glumește.

CORINNE
(vine și îl sărută lung)
Cum zici tu, iubituie.
(ieșind)
Distracție plăcută!

Pauză.

ANDOR
(se așează lângă BIANCA)
E frumos aici.

BIANCA
Foarte.

Pauză.

BIANCA
Bine, Corinne a spus aia doar așa.../

ANDOR
Da.

BIANCA
S-a gândit că ar fi o soluție. Să îl fac gelos pe
Dimităr.

ANDOR
Aha. E nevoie?

BIANCA
Da. Se pare că da.

ANDOR
Ei, nu s-ar zice că ce facem noi acum l-ar face foarte
gelos.

BIANCA
Da. Nu prea.

Pauză.

ANDOR
Nu mi-aș fi imaginat, dar clismele astea sunt geniale.

BIANCA
Da... (scurtă pauză) Și eu cred la fel.

ANDOR

Mă simt atât de ușor. Renăscut! Bine, cred că și Jan, maseorul are un rol în treaba asta...

BIANCA

Da, Jan e genial.

Pauză.

ANDOR

Ai niște buze perfecte.

BIANCA

Mulțumesc. Și tu. (scurtă pauză) O punere în scenă perfectă. Doi oameni ca noi pe malul mării, în asfințit...

ANDOR

Sunt doar prejudecăți.

BIANCA

Ce?

ANDOR

Despre frumusețe. Eu o iubesc pe Corinne foarte mult. Doar pe ea. Pentru mine ea e cea mai frumoasă.

BIANCA

Da, normal.

ANDOR

Deși estetic vorbind tu ești mult mai frumoasă. Oamenii sunt mai mult decât niște carcase. Niște cochilii. Uite! Din păcate uităm foarte des asta.

BIANCA

Da.

ANDOR

Asta nu înseamnă că tu nu ești o persoană minunată.

BIANCA

Mersi.

Pauză.

BIANCA

Cum sunt spectacolele ale tale?

ANDOR

Performance-uri. Sunt performer. Fac "performance". De fapt, orice fel de "experiență spectaculară directă". Nu film.

BIANCA

De ce?

ANDOR

E o chestie de principiu. Filmul e mort, doar teatrul mai exprimă ceva viu, într-o lume plină de fake.

BIANCA

La fix.

ANDOR

Poftim?

BIANCA

(îi face semn cu capul)

Intră DIMITĂR.

DIMITĂR

Ce faceți, porumbeilor?

ANDOR

Salut.

BIANCA

Andor îmi povestea despre spectacolele lui.

DIMITĂR

Sunt convins.

ANDOR

Da.

DIMITĂR

Ce fel de nume mai e și ăsta? "Andor". E un nume de scenă sau așa ceva?

BIANCA

Da, chiar. Corinne mi-a spus că așa ești trecut și în buletin. "Andor" - și atât.

DIMITĂR

Andor și atât? Sună ca un.../

BIANCA

Sună ca un erou de film fantasy sau o țară îndepărtată.

DIMITĂR

Voiam să spun că sună ca la o vedetă porno.

ANDOR

(zâmbește) Poate.

DIMITĂR

Și? Nu te deranjează?

ANDOR

Mie îmi place /

DIMITĂR

Normal că nu te deranjează /

ANDOR

...E simplu, curat. Îmi place să cred aceleași lucruri despre mine.

BIANCA

Mie îmi place.

DIMITĂR

Auzi, fa...tă...

BIANCA

Da?

ANDOR

Nu l-am ales neapărat de plăcere. Acum vreo zece ani, când am început eu să joc, atitudinea față de oamenii ca mine /

DIMITĂR

"Oameni ca tine"? /

ANDOR

Străini. Altfel. Eu am... sunt de origine nord-africană. Și se și vede foarte clar asta. Pe vremea aia atitudinea față de oameni ca mine era destul de... În timp am învățat să nu-mi mai pese de astfel de lucruri. Și poate și societatea s-a mai schimbat. Sau poate mă simt eu protejat, lucrez într-un grup unde astfel de prostii pur și simplu nu există. Dar la început era altfel și "Andor" sună mult mai bine decât Abdel Hosseini.

BIANCA

(se ridică) Voi ați văzut asta?

DIMITĂR

Ce?

BIANCA

Acolo.

Toți cei trei se întorc și se uită mirați spre mare. Fac chiar câțiva pași spre ea.

Din valuri iese ELISE. Este ca o zeiță care se ivește din spuma mării. În ochii celor doi bărbați pare că se mișcă cu încetinitorul. Are pe ea doar un costum de baie destul de demodat, nu din cele decupate sau din materiale sintetice performante cum se găsesc în orice magazin de articole sportive din Occident. Arată mai degrabă ca un chilot și un sutien obișnuit, din țesături naturale. Aduce mai degrabă cu vreo băstinașă din filmele cu triburi preistorice - dar și asta o prinde bine. Are un corp voluptuos și sportiv în sensul cel mai apropiat de contactul intim cu natura, cu munca fizică. Legată cumva de gât și pe spate are un sac mic din care mai târziu își va scoate puținele haine și obiecte personale, dar acum bărbații nu au ochi pentru asta. Înaintează lent spre țărm și când ajunge la liman se prăbușește pe jos, istovită. DIMITĂR este cel mai pe fază și o prinde în brațe. ANDOR se învârte fără rost pe lângă ei.

ELISE

Eu... Aaa.

DIMITĂR

Stai! Stai! Nu leșina!

ANDOR

Să o ducem în casă...

DIMITĂR

Da! Repede! Ajută-mă!

ANDOR o apucă de picioare ca să o transporte mai ușor și ies cu femeia leșinată în fugă.

ACTUL 2 (A TREIA ZI DE SEJUR)Scena 1

Pe plajă.

ANDOR și ELISE.

ANDOR

Trebuie să fie foarte interesant să cunoști de aproape pe conducătorii acestei țări.

ELISE

Hm. Da...

ANDOR

Deși...

ELISE

Ce?

ANDOR

Am înțeles că Asan ăsta al vostru e cam... e aproape un dictator.

ELISE

Păi... da.

ANDOR

În cazul ăsta... Eu dacă aș fi în locul vostru aș lupta din toate puterile.

ELISE

E destul de greu.

ANDOR

Cred! Dar nimic nu mi se pare mai important decât libertatea.

ELISE

E frumos ce spui. Și adevărat.

Pauză.

ELISE

Aici la noi... E foarte complicat.

ANDOR

Da, cred. Uite, eu de asta m-am lăsat de actorie.

ELISE

Adică? Ești actor? Ce faci?

ANDOR

Eram. Sunt. Mă rog. Am luat o pauză.

ELISE

Nu știu foarte multe despre asta.

ANDOR

Făceam teatru. Performance. Mă rog. Acum am luat o pauză. Încerc să mă regăsesc.

ELISE

De ce?

ANDOR

Din cauza asta. Mi se părea că tot ce fac e fals. Facem tot felul de spectacole, vorbim despre foamete, război, imigranți... Dar nimic din toate acestea nu a ajutat cu adevărat la oprirea vreunui foc de armă; și nici n-a dat de mâncare vreunui copil din taberele alea de refugiați.

Nu știu de ce îți spun ție toate acestea.

ELISE

Sunt o străină. Și oricum, nu înțeleg mare lucru din ce spui.

ANDOR

Ar trebui să mă duc acolo. Să ajut oamenii. Sau să lupt.

ELISE

Să lupți?!

ANDOR

În schimb eu stau aici și îmi plâng de milă, în timp ce fac clisme și mănânc vegetarian - selectiv, pe banii soției mele.

ELISE

Corinne?

ANDOR

Da. E destul de jenant. Dar acum, că nu mai lucrez, am decis că momentan nu e o problemă. Ca să mă regăsesc.

ELISE

Te iubește foarte tare.

ANDOR

Și eu pe ea.

Doar că acum e o problemă.

ELISE

O problemă?

ANDOR

Da. De dimineață nu a apărut nimeni din personal. A fost destul de neplăcut să ne stoarcem singuri fructele pentru fresh, să punem masa...

ELISE

Mie mi-a plăcut. A fost amuzant.

ANDOR

Da. Ne-am descurcat, nu-i așa?

ELISE

Normal.

ANDOR

Doar că acum Corinne ar fi trebuit să fie la masaj, apoi să intre de la 11 la clisma cu aromaterapie. Și în continuare nici unul din angajați nu a apărut. E ceva dubios. Iar după cum o știu, acum e turbată.

ELISE

Ei veneau din oraș?

ANDOR

Da, nu au voie să rămâna aici peste noapte. Fac naveta. Mă gândesc să nu se fi întâmplat ceva rău.

ELISE

Ce-ar fi putut... Drumurile țării noastre sunt foarte sigure.

ANDOR

Iar tu mi se pare că ești o mică patrioată.

Se aude CORINNE strigând din afara scenei.

ANDOR

Au! Ți-am zis eu!

Intră CORINNE.

CORINNE

A! Aici erați!

ELISE

Bună, Corinne.

CORINNE

Tu ai idee de ce n-au apărut angajații noștri în dimineața asta?!

ANDOR

Corinne...

CORINNE

Andor, ea a apărut aici ieri după amiază și în dimineața asta toți angajații noștri au dispărut! Dacă există vreo legătură între chestiile astea două ar fi bine să ne spună acum!

ANDOR

Ce legătură...

CORINNE

Las-o pe ea să vorbească!

ELISE

Corinne...

CORINNE

Da?

ANDOR

Corinne, te rog, nu fi penibilă...

CORINNE

Tu nu te mai băga! Vezi-ți de impotențele tale artistice!

ANDOR

Asta...

ELISE

Eu nu înțeleg despre ce vorbiți.

CORINNE

Vorbim despre dispariția întregului nostru personal de servire, care trebuia să fie aici de la cinci dimineața. Acum e aproape doișpe și nici țipenie! Despre asta vorbim!

ELISE

Am înțeles, dar...

CORINNE

Ce?

ANDOR

Nu mai țipa la ea!

CORINNE

Iar tu nu mai face pe cavalerul fără de prihană, că nu e cazul!

ANDOR

(se ridică furios, cu pumnii strânși)

CORINNE

Ce? Ce?

ANDOR

Potolește-te. E doar o fată care era aproape să se îneece.

CORINNE

Da?

ANDOR

Da.

CORINNE

De unde vine?

ANDOR

Ți-a spus de unde vine.

CORINNE

Și de când iei tu apărarea frumoaselor necunoscute?

ANDOR

De când te porți tu ca o isterică.

Apare DIMITĂR. Cu nelipsita doză de bere în mână.

DIMITĂR

Salut.

CORINNE

Aoleo, ăsta mai lipsea pe aici.

DIMITĂR

Eu speram să fiu singur. Dar n-am eu norocul ăsta.

CORINNE

Andor, hai să mergem spre drum. Să mergem puțin încolo. Poate dăm peste ceva.

ANDOR

Peste ce?

CORINNE

Hai să vedem.

CORINNE și ANDOR ies.

Pauză. DIMITĂR e încurcat.

ELISE
Pot să stau cu tine?

DIMITĂR
Ăăăă... Oa! Sigur! Da!

ELISE
Mulțumesc.

DIMITĂR
O bere? Pot să-ți aduc.

ELISE
Nu, mulțumesc. Eu, știi...

DIMITĂR
Ah, da! Religia voastră, bla-bla...

ELISE
Bla-bla?

DIMITĂR
Ah, nu, nimic! Era doar așa, o expresie.

Pauză.

DIMITĂR
Ești foarte credincioasă?

ELISE
(dă din cap, vag)

DIMITĂR
Că eu nu prea sunt. Adică cred, da, că există ceva, da.
Dar... Mă rog.

Pauză.

DIMITĂR
Știu că pe la voi e mai altfel, dar mă gândeam... Am
înțeles că ești o fată de la oraș, cosmopolită,
citată... Ieși pe yachturi cu lumea bună din conducerea
țării, bla-bla-bla... Ah, pardon! (scurtă pauză) Adică,
știi, mă gândeam că la oraș nu e ca la țară, mai o
carte citită, mai un film...

ELISE
Dar eu am crescut la țară.

DIMITĂR
Înțeleg. Atunci...

Pauză. DIMITĂR bea din bere.

ELISE

E bună?

DIMITĂR

Da. Vrei?

ELISE

Nu, nu!

Pauză.

DIMITĂR

Și? Ești la curent?

ELISE

Cu ce?

DIMITĂR

Cu noile evoluții de la voi din țară?

ELISE

Ce evoluții?

DIMITĂR

Mă gândeam că poate ai vreo legătură...

ELISE

Cu ce?

DIMITĂR

Nu, nimic...

ELISE

S-a întâmplat ceva?

DIMITĂR

Nu, nimic...

Intră BIANCA. Se apropie ezitantă de ei.

DIMITĂR

Ce-i?

BIANCA

Nimic.

ELISE

Bună!

DIMITĂR

Ce vrei? Ce tot vrei?

BIANCA

Dimităr...

DIMITĂR

Mă urmărești, sau ce?

BIANCA

E și plaja mea, nu?

DIMITĂR

Așa, și?

BIANCA

Poate vreau să fac o baie.

DIMITĂR

Păi și treci și fă!

BIANCA

Poate că nu vreau chiar acum.

ELISE

E o vreme superbă, nu?

BIANCA

Da, e minunat.

DIMITĂR

E super-cali-fragilistic!

ELISE se ridică și iese.

DIMITĂR

Uite ce-ai făcut!

BIANCA

Ce-am făcut?

DIMITĂR

Ne-ai supărat musafira!

BIANCA

Tu ești în toate mințile?!

DIMITĂR

Adică?

Pauză.

BIANCA

Să știi că eu încă te iubesc.

DIMITĂR
Mda.

BIANCA
Și am făcut tot ce am putut... Vreau să fac tot ce pot
ca să ne salvăm relația.

DIMITĂR
Bine.

BIANCA
Bine? Ce e bine?

DIMITĂR
Nu știu. Lasă-mă-n pace.

BIANCA
Spune-mi ce pot să fac.

DIMITĂR
Nimic.

BIANCA
Nu îmi imaginez.../

DIMITĂR
Nu renunți, nu? Bine... Ce vrei să îți imaginezi? Tu nu
ai imaginație. Oamenii născuți din săraci au tendința
să rămână săraci /

BIANCA
A, asta era! /

DIMITĂR
... iar fantezia ta se reduce la boul ăla de Carly! /

BIANCA
E un urs. /

DIMITĂR
E un urs bou! Vrei să faci "orice" ca să ne salvezi
relația? Bine! Sunt curios în câte feluri poți să îmi
mai sugi pula ca să o salvezi. (dă să se desfacă la
bermudele pe care le poartă) Hai, vreau să văd.

BIANCA
Idiotule.

Iese.

*DIMITĂR răsufală ușurat. Se uită bănuitor în jur.
Apoi se duce și scoate de sub o piatră un telefon
mobil. Se așează pe nisip, îl pornește și se lasă*

absorbit de acesta. Soarbe din când în când din bere și uneori rotește telefonul în aer nervos - se pare că nu e semnal suficient de puternic în această zonă.

Scena 2

Revine ELISE.

DIMITĂR o vede foarte târziu și nu știe ce să facă cu telefonul. Îl ascunde la repezeală în chiloți.

ELISE

Hei.

DIMITĂR

Hei.

ELISE

Deranjez?

DIMITĂR

Nu, nu!

ELISE

(cu o scoică în mână) Scoicile astea se cheamă pe la noi "denizin ruhu" - "sufletul mării".

DIMITĂR

E goală.

ELISE

Ce?

DIMITĂR

E doar carapacea. (scurtă pauză) Nu, nimic.

ELISE

Scoicile astea nu se mai găsesc în nici o altă parte a lumii - doar aici.

DIMITĂR

E frumoasă.

ELISE

Da. Sunt mari și frumoase și întortocheate - ca țara mea.

DIMITĂR

E frumoase ca tine. Dar tu ești mai frumoasă.

ELISE

Mulțumesc. Voi, cei de aici, ați fost foarte buni cu mine. Și sunteți foarte drăguți. Dar între voi vă purtați...

DIMITĂR

Da, știu. Asta pentru că nu ne cunoaștem.

ELISE

Nu vă cunoașteți? Nu înțeleg.

DIMITĂR

Ne-am întâlnit pentru prima dată aici. Trebuia să petrecem sejurul ăsta împreună cu încă un cuplu, de aici, de la voi din țară, care era prieten și cu noi și cu Andor și Corinne. Dar ei n-au mai putut să ajungă.

ELISE

Ciudat...

DIMITĂR

Da, acum că au dispărut și oamenii de la servire - chiar mi se pare ciudat. Apropo /

ELISE

Nu, e ciudat că spui asta. Că nu vă cunoașteți. Tu și cu soția ta, de exemplu.

DIMITĂR

A, asta!

ELISE

Da.

ELISE aruncă cochilia departe, în mare.

DIMITĂR

Oamenii sunt niște ființe foarte perverse.

ELISE

(zâmbește și îl privește în ochi)

DIMITĂR

Nu, nu în sensul ăla.

ELISE

Care sens?

DIMITĂR

Of. Nu, nimic... Mintea mea... Oamenii sunt ticăloși pentru că întotdeauna ne dorim mai mult, mai mult. Întotdeauna altceva, ce nu avem. Dacă am fi prin vreo nenorocită de țară din alea de prin Africa ne-am dori

DIMITĂR

doar să nu avem SIDA sau să nu ne împuște vecinul copii sau să avem ce mânca din dolarul ăla pe care îl câștigi într-o zi de muncă. Dar aici... Ne dorim doar o clismă mai bună.

ELISE

Clismă? Nu știu cuvântul ăsta.

DIMITĂR

Mai bine.

Pauză.

DIMITĂR termină berea, strivește doza și o aruncă departe.

ELISE

Să îți fie de bine.

DIMITĂR

Mulțumesc frumos. (o privește lung)

ELISE vrea să plece.

DIMITĂR

Hei, hei! Unde pleci?

Se ridică și vine spre ea.

ELISE

În casă...

DIMITĂR

E casa noastră. Cel puțin săptămâna asta. (îi taie calea) Tu ești doar oaspetele nostru.

ELISE

Așa e. Mulțumesc.

DIMITĂR

Trebuie să te tratăm în cel mai ospitalier mod cu putință.

ELISE

Vă mulțumesc tuturor. (se uită în jur neliniștită).

DIMITĂR

Deci? Ai vreo legătură? (vrea să o îmbrățișeze pe după umeri)

ELISE

Cu ce? (se smulge din îmbrățișare)

DIMITĂR

Scuze, scuze... Nu mă pot abține. (scurtă trecere) Cu
Revoluția.

ELISE

Nu înțeleg.

DIMITĂR

Ba eu cred că înțelegi foarte bine...

*DIMITĂR iar o ia de mijloc, ea se împotrivește mai
slab.*

DIMITĂR

Nu mă pot abține, scuze...

ELISE

Lasă-mă.

DIMITĂR

Știu eu că ai o legătură... mica revoluționară evadată.
Doar că încă nu înțeleg cum... Scuze, nu mă pot
abține...

ELISE

Dă-mi drumul!

DIMITĂR

(se oprește o clipă, dar nu dă drumul șoldurilor ei
generoase) Că altfel ce? (începe iar să o mângâie pe
șolduri, pe burtă) Hai să facem o baie în mare...
Împreună... Înțelegi, de când te-am văzut ieșind din
mare în costumașul ăla... Nu mă pot gândi la altceva,
iartă-mă... (începe să îi dea jos bluza, o atinge pe
sâni) Hai, vreau să-ți văd din nou costumașul... Să
facem împreună o baie în mare...

ELISE

Nu vreau să fac nici o baie!

DIMITĂR

Atunci aici, chiar aici...

*DIMITĂR vrea să îi scoată de tot bluza, atunci
ELISE se smuncește mai violent și vrea să fugă. El
o prinde de bluză, ea se dezechilibrează și cade.*

*El o încalecă și începe o luptă. Nu s-ar zice că
lui DIMITĂR îi este ușor. ELISE este puternică,
agilă. Doar că e prinsă într-o poziție foarte
incomodă, cu DIMITĂR total deasupra ei.*

El își pierde orice rațiune, îi smulge tricoul rupându-l.

Ea începe să țipe.

DIMITĂR

Taci! Taci! Altfel le spun tuturor despre Revoluție!

Ea tace pentru moment, dar continuă să se apere energic.

ELISE

LA-SĂ-MĂ!!!

Tot mai înfierbântat, DIMITĂR se apleacă cu totul pe ea, începe să o sărute pe gât. ELISE icnește furioasă.

Din neant apare FILIP. Este un bărbat puternic la vreo cincizeci de ani, ten închis la culoare. Apariție amenințătoare. Pare genul "terrorist": barbă stufoasă căruntă, o cicatrice veche îi brăzdează un obraz.

Se repede la DIMITĂR și îl azvârle la o parte de pe ELISE. ELISE se ridică. Schimb scurt de priviri între ei.

FILIP se întoarce spre DIMITĂR și se repede la el.

ELISE

Hasan, nu!

DIMITĂR

Hasan? Vă cunoașteți?

FILIP se repede la DIMITĂR și începe să îl bată cu sălbăticie. Apărarea lui DIMITĂR e foarte slabă. În fond, el este doar un intelectual moale care a făcut puțin sport.

Încleștarea e foarte dură.

Apar ANDOR și CORINNE.

ANDOR

Hei, hei!

ANDOR se repede să îi despartă. ANDOR e mult mai puternic, așa că raportul de forțe se echilibrează și FILIP (HASAN?) se oprește.

ANDOR

Ce cauți aici? Cine ești tu?

FILIP

(are un accent marcat)

Numele meu este Filip. Am venit la prietenul meu
Mahmud.../

CORINNE

Mahmud?

ANDOR

L-ai atacat pe Dimităr!

DIMITĂR

Minte! Îl cheamă Hasan și se cunoaște cu individa asta!

ELISE

Nu îl cunosc! Nu cunosc nici un Hasan!

DIMITĂR

Minte! Minți, vrăjitoare mică și ticăloasă!

FILIP

Eu nu cunosc la această fată... E prima oară în viața
mea când o văd. Eu am venit la Mahmud.

CORINNE

Cine e Mahmud? Nu e nici un Mahmud aici!

*Intră și BIANCA. E udă, probabil că a făcut o baie
în mare. Se șterge cu un prosop mare și urmărește
scena în tăcere.*

ANDOR

De ce l-ai atacat pe Dimităr?

FILIP

Eu am apărat... El a vrut să o violeze pe fată.

DIMITĂR

Mint amândoi! Se cunosc!

ELISE

Eu nu îl cunosc! L-am confundat pentru că...

CORINNE

(lui DIMITĂR) Ai vrut să o violezi?!

DIMITĂR

Nu, eu...

BIANCA

De ce nu mă miră...

DIMITĂR

Taci, femeie! Eu cu Elise doar... Nu am făcut nimic interzis!

ELISE

El m-a apărat. (arată spre bărbatul de cincizeci de ani)

FILIP

Filip. Eu sunt Filip.

ELISE

Elise. Îmi pare bine. Filip m-a apărat.

DIMITĂR

Nu am făcut nimic rău!

ANDOR

Atunci se explică...

DIMITĂR

Andor...

CORINNE

Și atunci cine e Mahmud?

FILIP

Bucătarul de aici. Suntem prieteni.

CORINNE

Nu e nici un Mahmud aici. Pe bucătar îl cheamă Ming și e chinez.

FILIP

Și atunci unde e Mahmud?

CORINNE

Nu știu, deja ți-am spus! Oricum, de dimineață nimeni din personal nu a mai apărut și asta e deja foarte dubios... Acum apari și tu...

DIMITĂR

Asta pentru că.../

ELISE

Dimităr! Mai bine ți-ai cere scuze.

DIMITĂR

Pentru?

ELISE

Mai bine ți-ai cere scuze.

DIMITĂR

Scuze.

ANDOR

Bine... Acum ne-am calmat toți, da?

CORINNE

Și acum? (spre FILIP) Ce facem cu tine? (și spre ELISE)
Cu voi?

DIMITĂR

Elise e invitata noastră, nu?

ANDOR

După tot ce s-a întâmplat?

DIMITĂR

De ce nu? Mi-am cerut scuze...

ELISE

Și n-o să se mai întâmple. Nimic fără voia mea. Nu-i așa, Dimităr?

DIMITĂR

Nimic fără voia ta.

BIANCA

Da, Elise e oaspetele nostru.

Toți o privesc ciudat.

CORINNE

Bine. Mă rog. Loc mai avem... Deocamdată și provizii.

FILIP

Aș putea să rămân și eu peste noapte? Vă rog? Dacă se poate? Am venit de foarte departe și încă nu știu unde să mă duc... Îmi făcusem planul că Mahmud... /

CORINNE

Eu nu știu ce plan ți-ai făcut, dar dintotdeauna aici nu au stat decât oaspeții plătitori. Personalul nu rămâne niciodată peste noapte. Deci - nu știu ce planuri ți-ai făcut...

ANDOR

Nu poți rămâne aici.

FILIP

Dar... momentan nu am unde să mă duc...

CORINNE

Ne pare rău.

ANDOR

Sincer - figura ta nu ne inspiră mare încredere.

BIANCA

Ar putea să rămână. (se uită toți la ea) Doar o noapte... Zic și eu. Ce poate să facă rău?

CORINNE

Nu știm ce poate să facă rău. Nu știm nimic. E un străin.

FILIP

Nu fac nici un rău.

DIMITĂR

Da, *nu știm nimic*. (o privește lung pe ELISE).

ANDOR

Atunci să votăm.

CORINNE

Andor!

ANDOR

E cel mai bine așa! Suntem patru, nu? Avem dreptul să hotărâm împreună. Libertate și democrație!

CORINNE

Ce-i tâmpenia asta, Andor? Aici suntem ca să ne relaxăm în siguranță și liniște, nu să primim refugiați!

ANDOR

Refugiații vin din zone de război și sunt niște oameni chinuți. Dar se pare că ai uitat lucrurile astea de când ți-ai mutat biroul lângă Le Tour Eiffel!

CORINNE

Auzi, știi ce?! Mi-am luat porția de realitate în cei cînșpe ani de teren! Nu am nevoie să îmi dea lecții un actorăș șomer care nu a trecut niciodată în viața lui de Rue du Havre!

DIMITĂR

Aoleu, nu încă o ceartă...

BIANCA

Serios?!

DIMITĂR

Hai, oameni buni, să supunem la vot. Cine e împotriva ca acest om...

FILIP

Filip.

DIMITĂR

Cine e împotriva ca acest Filip să rămână ca oaspete la noi în cabană în noaptea asta? (ridică mâna).

CORINNE și ANDOR ridică și ei mâna.

DIMITĂR

Bianca?

BIANCA

Eu vreau să rămână.

DIMITĂR

Oricum, e clar. Avem majoritate pentru ca dumneata să pleci.

ELISE

Dar eu...

DIMITĂR

Tu nu ai drept de vot, ești doar oaspetele nostru.

CORINNE

Filip, ne pare rău...

ANDOR

Oricum, mulțumim pentru... mă rog. Că ai ajutat într-o situație delicată.

ELISE

Mulțumesc.

ELISE și FILIP au un schimb lung de priviri.

FILIP

Bine. Plec. Să aveți o zi bună.

FILIP iese. Ceilalți rămân în tăcere.

ANDOR

Ce ciudat.

CORINNE

Pe mine cel mai tare mă îngrijorează că în continuare nu a apărut nimeni dinspre oraș.

BIANCA

Nici o veste?

CORINNE

Nimic. Nimic pe drum. Telefonul de urgențe nu merge, nu are ton...

BIANCA

Serios?!

ANDOR

Da, se pare că toată treaba e foarte serioasă.

ELISE

Îmi pare rău.

ANDOR

De ce? Nu e vina ta.

ELISE

Nu știu... Nu vreau să vă stric vacanța. Poate ar fi mai bine să plec.

CORINNE

Nici să nu te gândești!

ANDOR

Sub nici o formă! Ești oaspetele nostru.

BIANCA

Da, ești oaspetele nostru drag!

DIMITĂR

(o privește intrigat pe BIANCA)

CORINNE

Hai deți, trebuie să ne pregătim singuri prânzul.

ANDOR

(brusc vesel) Ha! Dacă vă lăsați pe mâna mea nu o să regretați...

BIANCA

Sună bine...

CORINNE

Ah, da, Andor gătește minunat... (îl ia în brațe, îi șoptește) Iartă-mă, iubituie.

BIANCA, CORINNE, ANDOR și ELISE ies.

DIMITĂR rămâne din nou singur, în urma lor.

Se oprește, scoate telefonul din chiloți. Îl studiază, îl șterge. Îl repornește. Îi verifică semnalul. Apoi îl închide la loc și îl ascunde iar sub piatra de unde l-a scos la început.

Iese.

ACTUL 3 (A OPTA ZI DE SEJUR)Scena 1

Pe plajă.

BIANCA și FILIP.

FILIP

Al meu e un lynx.

BIANCA

Lynx?

FILIP

O panteră de zăpadă, prădător tăcut și sângeros...

BIANCA

L-ar hali pe Carly al meu în trei secunde.

FILIP

L-ar face o masă de carne cu sânge...

BIANCA

Te rog, nu!

FILIP

(râde) Pentru că tu mi-ai adus tocană bună - sigur că nu!

BIANCA

Să îl ții pe Porgy la distanță de Carly al meu...

(râde) Deși are un nume atât de frumos și curat!

FILIP

Curat?

BIANCA

De copil.

FILIP

Da... Ce a mai rămas din copilul meu. Poate.

BIANCA

Sigur.

FILIP

El mă apără acolo unde armele nu pot.

BIANCA

Unde?

FILIP

Unde... Unde crezi că nu a mai rămas nimic pentru care să trăiești. Când prietenii trădează. Când copiii...
(scurtă pauză) Noroc că toate astea nu mai sunt acum deloc!

BIANCA

Nu mai sunt?

FILIP

De când avem Asan la conducere. Măreț Conducător!
Economia țării crește, cu turismului și veseli vizitatori din Occident - ca voi!

BIANCA

Asta e foarte bine! Mă bucur pentru voi!

FILIP

Da, bucurie mare... Nu contează nimic altceva, decât mâncarea și telenovele frumoase la televizor. Și poporul se bucură mult. Ce dacă jumătate din noi au pierdut multe persoane dragi în luptele de acum cinci, zece, douăzeci de ani? Cum se zice la voi? "The winner takes it all".

BIANCA

Ești ironic.

FILIP

Ironic... Da.

BIANCA

Nu prea îl placi pe Asan ăsta al vostru.

FILIP

Da. Ai înțeles. Tu ești o femeie deșteaptă mult.

BIANCA

Mulțumesc. Și? Nu puteți face nimic?

FILIP

Ce adică?

BIANCA

Să luptați. Pentru libertate reală.

FILIP

E greu. Dar avem speranță. Că Ziua Judecării va veni. Curând. Pentru asta eu trăiesc.

BIANCA

Ah, aș vrea să îl văd pe Porgy în acțiune atunci când va veni și pentru voi Ziua asta a Judecării!

FILIP

(zâmbește)

Nici prietenul din realitate al lui Porgy nu va fi mai puțin luptător.

BIANCA

Adică cine?

FILIP

Eu.

BIANCA

Da, normal! (râde) Ce bleagă sunt! Va fi o baie de sânge!

FILIP

Mare baie de sânge!

Apare ELISE.

ELISE

Bună dimineța.

FILIP

Bună dimineța!

ELISE

Vă distrați, văd.

BIANCA

Da, Filip mi-a povestit despre Porgy.

ELISE

Porgy?

BIANCA

Da, prietenul lui imaginar! Nu e senzațional că un tip așa puternic, înfricoșător chiar, e așa un copil și că are un prieten imaginar ca și mine?!

ELISE

Da. Foarte frumos.

BIANCA

Nu mi-aș fi imaginat niciodată.

FILIP

Doar că Porgy un animal fioros este, nu un înțelept om-animal.

BIANCA

Da, Carly e înțelept. Și bun.

FILIP

Eu trebuie să plec acum.

ELISE

De ce?

FILIP

Trebuie să plec. Bianca a fost foarte bună și mi-a adus mâncare bună de dimineață, dar eu acum trebuie să prind ceva pește ca să nu mă gândesc cu frică la mâine.

ELISE

La mâine.

FILIP

Da, mâine e o zi tot așa ca azi.

ELISE

Îhm.

FILIP

La revedere.

BIANCA

La revedere, Filip!

FILIP iese.

BIANCA și ELISE rămân singure pe plajă.

BIANCA

E un om bun.

ELISE

Crezi?

BIANCA

Așa pare. Dar voi...

ELISE

Da?

BIANCA

Aveți ceva de împărțit?

ELISE

Nu înțeleg.

BIANCA

Mi se pare că voi... Vă știți. Sau - nu știu.

ELISE
Nu înțeleg.

BIANCA
Ce nu înțelegeți?

ELISE
Limba ta. Sună ciudat.

BIANCA
Ciudat? (ridică puțin tonul) Ziceam că.../

ELISE
Nu înțeleg!

BIANCA
Aha. Bine...

ELISE
Poți să pleci acum.

BIANCA
Da...

BIANCA iese confuză.

Scena 2

Imediat după, altă parte din plajă.

ANDOR și ELISE.

ANDOR
Și?

ELISE
Ce?

ANDOR
Nimic.

Pauză lungă.

ANDOR
O să plec spre oraș, așa că acum te salut și...

ELISE
Spre oraș?

ANDOR
Da. Corinne insistă să meargă unul din noi, să vadă ce se întâmplă. Și are dreptate. De aproape șase zile stăm aici izolați și nu știm ce se întâmplă...

ELISE

Da, are dreptate.

ANDOR

Tu nu ești deloc neliniștită?

ELISE

După momentele prin care am trecut eu... Zilele astea sunt ca o vacanță nesperată. (zâmbeste) Chiar și fără clisme.

ANDOR

Da. (zâmbeste unui gând) Deși n-ar strica să încerci și tu.

ELISE

(zâmbeste înapoi)

Da, poate că n-ar strica. Ar trebui să îmi arate cineva.

ANDOR

Un fel de ghid.

ELISE

Un ghid, da.

ANDOR

(rupe vraja)

Păi da, da... Ar cam trebui să plec. E drum lung.

ELISE

Te duci pe jos?

ANDOR

Da.

ELISE

Parcă era o bicicletă pe undeva.

ANDOR

Da, dar se pare că are până la ambele cauciucuri, deci...

ELISE

Păcat.

ANDOR

Corinne zice că e o mână criminală.

ELISE

Ei, păi cine...

ANDOR

Eu cred doar că nu a mai folosit-o nimeni de o sută de ani...

ELISE:

Azi noapte m-am plimbat pe malul mării.

ANDOR

Da, a fost magnific.

ELISE

Era luna aia imensă și nu se auzeau nimic altceva decât valurile.

ANDOR

Da...

ELISE

Marea e... fascinantă. E atât de... Când aveam zece ani ne-am mutat din capitală într-un sat pe malul mării. Când a venit Asan la putere și tata a trebuit să fugă, să dispărem cu toții. Ne-am mutat acolo, pe malul mării, unde nu ne știa nimeni. Până atunci nu văzusem marea niciodată. A fost dragoste la prima vedere. Fugeam noaptea din casă când cerul era senin și mă plimbam ore întregi cu picioarele goale prin spuma de la mal. (pauză) Dar apoi a trebuit să fugim din nou... Doar că de data asta fost în zadar... Prea târziu. Aveam paisprezece ani.

ANDOR

Nu ne-ai spus niciodată lucrurile astea. Și cum ai ajuns iarăși în capitală, printre bogați?

ELISE

(îl privește lung, dureros)

Eu nu...

ANDOR

Da?

ELISE

Nu, nimic. E o poveste lungă. Și plicticoasă.

ANDOR

Aș sta să o ascult.

ELISE

Poate când te întorci. Acum ai un drum lung de făcut.

ANDOR

Da. (se ridică)

ELISE

Stai! Mai stai puțin.

ANDOR

Da? (se așează la loc).

Pauză lungă.

ELISE

Pământul ăsta ar putea fi atât de frumos.

ANDOR

Este frumos. Aici e frumos.

ELISE

Aici e o... e artificial.

ANDOR

(încearcă să glumească) Și eu care credeam că lemnul ăla și stuful și toate fructele alea exotice sunt pe bune.

ELISE

Acolo de unde vin eu nu există nimic frumos.

ANDOR

Păi ai spus că...

ELISE

Nu, nu e nimic frumos. Totul e doar o minciună. Și cu cât încerci să scapi de ea, cu atât mai rău te afunzi. Și nu e nici o speranță. Lupti, dar nu e nici o speranță.

ANDOR

Lupti? (ezitare) Elise... Încerci să îmi spui ceva?

ELISE

V-am văzut azi noapte. În lumina lunii. Făceați dragoste acolo, lângă crâng. A fost... Nu m-am putut desprinde. Ca într-un vis. Mi s-au înfundat urechile și nu puteam să mă mai mișc. Nu era ceva excitant sau... eu am prea multe amintiri... Era ceva atât de curat. Ca o poezie. De dragoste. Am stat acolo și i-am privit.

ANDOR

(jenat, încearcă să glumească)
Îți place să tragi cu ochiul?

ELISE

Nu.

ANDOR

A fost un fel de împăcare. Știi, în ultimele zile... Mă rog, la noi întotdeauna funcționează așa. Și e bine că încă funcționează așa. Când n-o să mai funcționeze...

ELISE

A fost frumos.

ANDOR

Mda... Păi... Mulțumesc.

ELISE

A fost perfect.

ANDOR

Era... dragoste.

ELISE

Și multă, multă... sensibilitate.

ANDOR

Tandrețe.

ELISE

Tandrețe, da... Cum sună: "tandrețe".

ANDOR

E un cuvânt frumos.

ELISE

Tandrețe și mai mult de atât. A fost sălbatic și viu. Ca pământul. Ca nisipul și ca marea când se întâlnesc și noi le atingem cu picioarele. Era perfect. (pauză) Cred că... v-am privit ca pe ceva ideal, ceva ce mi-ar fi plăcut să trăiesc și eu. Într-o altă viață.

ANDOR

Ți se poate întâmpla și ție oricând.

ELISE

Da? (cu greutate, dar cumva cu o voce monotonă) Ultima dată când am asistat la... Nu contează.

ANDOR

Ești atât de tânără. Și atât de extraordinar de frumoasă. Poți trăi oricând asemenea lucruri.

ELISE

Hm. Îmi cer scuze pentru aseară.

ANDOR

De ce?

ELISE

Nu am vrut să... nu am vrut să vă deranjez.

ANDOR

Păi nu ne-ai deranjat, nu?

ELISE

Acum - că știi.

ANDOR

Și aseară am știut.

ELISE

Ce?

ANDOR

Am simțit ceva. Am sperat să fii tu... (jenat) Mă rog.
Nu m-a deranjat.

ELISE

A fost... frumos.

ANDOR

Da. Mulțumesc.

Pauză.

Când reîncep să vorbească, pornesc în același timp.

ANDOR

Tu și Filip... /

ELISE

Și tu tot așa? Ai crescut pe malul mării?

Zâmbesc.

ANDOR

Tu prima.

ELISE

Nu, tu... Eu și Filip - ce?

ANDOR

Corinne crede că voi de fapt vă știți. Și Dimităr e foarte convins. Că vă știți și complotați ceva.

ELISE

Aha. Și tu?

ANDOR

Eu? Cred că oamenii sunt foarte paranoici în zilele noastre.

Râd împreună.

ANDOR

Eu am crescut în unul din cele mai aglomerate și murdare orașe de pe fața pământului. Nouăzeci la sută din viața mea se petrece în zgomot de claxoane și de gaze de eșapament. Mai ales că obișnuiesc să circul cu bicicleta.

ELISE

N-ai spune. Mă uitam la tine și...

ANDOR

Ce?

ELISE

Ești ca mine. Cumva. Prin sângele nostru trece aceeași sălbăticie.

ANDOR

Da. Poate. (scurtă pauză) Acum chiar trebuie să plec.

ELISE

(cu un ultim avânt îi ia mâna în mâna ei)

Eu cred că e ceva care vine odată cu sângele. Mama mea era din neam de beduini și sângele ăla sălbatec respira prin toți porii ei. Într-o altă viață noi doi ar fi trebuit să fim împreună și să cucerim lumea.

ANDOR

Elise... Ești foarte...

ELISE

Nu, nu... Nu acum... Eu înțeleg... Dar într-o altă viață! Sau în viitor... Oamenii ca noi vor stăpâni lumea! Dacă lumea asta mai are un mâine.

ANDOR

Nu cred că...

ELISE

Am nouăsprezece ani și dragostea nu e nimic pentru mine, doar un fel de datorie împlinită față de protectorul meu. Dar te-am văzut pe tine la lumina lunii și a fost... E un vis. Irealizabil ca toate visele.

ANDOR

Eu o iubesc pe Corinne.

ELISE

Știu.

ANDOR

Dar tu poți avea orice bărbat de pe lumea asta, dacă vrei.

ELISE

Și pe tine?

Pauză.

ELISE

Eu nu vreau să "am" bărbați. Pentru mine există un singur bărbat, dar care...

Apare DIMITĂR.

DIMITĂR

Hopa...

Cei doi își despart mâinile.

ANDOR

Salut, Dimităr.

DIMITĂR

Salut. Vezi că Corinne a intrat de dimineață la saune și nu mai vrea să iasă de acolo.

ANDOR

Știu.

DIMITĂR

Ziceam și eu.

ANDOR

Da... Iar eu chiar trebuie să plec. Mă duc spre oraș, așa cum am stabilit.

DIMITĂR

Da, da.

ANDOR

Și e un drum lung.

DIMITĂR

E un drum foarte lung, da.

ANDOR
Salut.

DIMITĂR
Salut. Și... baftă!

ANDOR
Mersi.

ANDOR îi aruncă o ultimă privire lungă ELISEI și iese.

Scena 3

DIMITĂR
Păi? Și ce facem frumoaso aici? Mă trădezi pentru calul ăsta?

ELISE
Cal?

DIMITĂR
Hai, hai, că știm amândoi ce vreau să spun.

ELISE
Nu mai contează.

DIMITĂR
Oh, ba da!

ELISE
Trebuie să plec.

DIMITĂR
O să pleci când spun eu.

ELISE
Sau...?

DIMITĂR
Toată lumea o să afle.

ELISE
Ce-o să afle...

DIMITĂR
Că tu și Hasan al tău faceți parte din revolta sau revoluția sau ce rahat se întâmplă acum în țara asta. Știi despre ce vorbesc, nu? Știu că știi, ticăloasă mică... Și o să le mai spun că tu și Hasan vă știți dinainte și plănuiți ceva.

ELISE

De ce nu le spui?

DIMITĂR

Tu să-mi spui de ce.

ELISE

Pentru că nu e nimic adevărat?

DIMITĂR

Corinne bănuiește deja. Doar că nu știe contextul.

ELISE

Când m-ai văzut tu cu Filip, ha?

DIMITĂR

Hasan.

ELISE

Filip. Când m-ai văzut tu împreună cu acest bărbat?

Pauză.

ELISE

În schimb eu am văzut-o pe soțioara ta ducându-i mâncare - acolo departe, pe plajă, unde și-a făcut coliba aia. Din proviziile voastre. Din mâncarea gătită cu atâta grijă de Andor. Ce spui de asta?

DIMITĂR

Nu te cred.

ELISE

La cum te porți cu ea și cu mine, o înțeleg.

DIMITĂR

N-ar face așa ceva. Bianca e un suflet pur și inocent. Nu ar pofti la un...

ELISE

Cine vorbește de pofte? E o relație puternică. Au descoperit că amândoi au prieteni imaginari. Poate că Porgy și Carly împărtășeau și ei experiențele lor imaginare în timp ce stăpânii lor împărțeau oalele cu mâncare și priveau romantic răsăritul.

DIMITĂR

Nu cred!

ELISE

Nu ai decât să verifici. Oalele sunt încă acolo. Cu tot mirosul ăla... Ce a pus Andor? Busuioc și mentă? Mă rog. Acum chiar trebuie să plec.

DIMITĂR
Nu!

ELISE
Ce mai vrei?

DIMITĂR
Vreau să ne vedem aici la noapte.

ELISE
Aici?

DIMITĂR
Nu aici. La stâncile de pe promontoriu. La zece. Altfel
le spun.

ELISE
Bine.

DIMITĂR
O să vii?

ELISE
O să vin.

ELISE iese.

DIMITĂR începe să caute ceva cu furie... Găsește o rădăcină noduroasă pe care începe să o curețe pentru a o transforma într-o armă de luptă.

Scena 4

În dreptul colibei pe care FILIP și-a construit-o pe plajă.

DIMITĂR și BIANCA.

DIMITĂR a târât-o până aici pe BIANCA cu forța. Are drept armă bâta improvizată din rădăcina culeasă de pe plajă.

Ajuns în dreptul colibei începe să răscolească locul cu bățul, fără însă a îndrăzni să se atingă de lucrurile lui FILIP.

Răscolește nisipul și atinge cercetător nișe obiecte rudimentare: o oală, niște crengi adunate pentru foc. Miroase oala... În același timp aruncă priviri cercetătoare în jur, vrând să se convingă că FILIP nu e pe aproape.

DIMITĂR
Tu i-ai adus mâncare?

BIANCA
Nu.

DIMITĂR
Mincinoaso!

BIANCA
De asta m-ai adus aici?

DIMITĂR
Să te pun în față cu faptul!

BIANCA
Faptul?

DIMITĂR
Știi tu...

DIMITĂR se convinge că locul e pustiu.

BIANCA îl urmărește cu neliniște.

BIANCA
Ți-e frică?!

DIMITĂR
De ce? Ești nebună!

BIANCA
Eu sunt nebună?!

DIMITĂR
Dacă l-ai cunoaște mai bine...

BIANCA
Îl cunosc destul de bine. Ajungi uneori să cunoști mai bine un om în două zile decât poți cunoaște omul lângă care ai petrecut o viață.

DIMITĂR
Cinci ani.

BIANCA
Da.

Pauză.

BIANCA
Filip e un om bun.

DIMITĂR
(râde)

BIANCA
Și? Acum? Ce facem?

DIMITĂR se convinge că nu e nimeni prin preajmă și își face curaj. Intră în colibă, de unde iese cu o saltea deformată și destul de murdară.

DIMITĂR
Asta e? Aici v-ați destrăbălat? Aici ți-ai bătut joc de sacrul legământ al căsniciei?!

BIANCA
(râde) Sacrul legământ?!

DIMITĂR
(se repede la ea)

BIANCA
Ce? Ce? Hai, dă!

(se ridică spre el) Mi-e milă de tine!

DIMITĂR
Tu ai înnebunit...

BIANCA
Îi măsoari pe toți după sufletul tău mic și meschin. Nu e nimic între mine și acest om! E un individ simplu, cald, un ins amărât prins în vârtejul vieții... /

DIMITĂR
(râde)

BIANCA
Și dacă te iei după cicatricea aia de pe obraz, da, o are dintr-o bătaie. Dar nu e vreun terorist sau cine-știe-mai-ce, cum visezi tu și Corinne.

DIMITĂR
Ah, nu?

BIANCA
Nu. Lumea nu se învârte în jurul prejudecăților din capul tău și al ei. Dacă ea a văzut teroriști nu înseamnă că sunt peste toți. Și nu orice bărbat pe care îl plac - pentru că da, îl plac, îmi e simpatic! - e cineva cu care vreau să mă culc.

DIMITĂR

Ah, nu?

BIANCA

Nu. Deși, după capul tău... Dacă ar fi să folosesc expresia ta: "Poate că sunt bărbați interesați să vadă în câte feluri pot să o sug. Poate și eu aș fi interesată." Ce zici?

DIMITĂR

Că ești o curvă.

BIANCA

Exact. Da...

DIMITĂR

(scoate telefonul)

BIANCA

Tu ai ascuns telefonul ăsta de noi? Deși știai că e interzis?

DIMITĂR

Lasă asta! (îi bagă telefonul sub ochi) Uită-te aici!

BIANCA

Da...

DIMITĂR

Cu cine seamănă?!

BIANCA

Ar putea fi... el...

DIMITĂR

Ar putea fi?! El e! Cel mai căutat om din țara asta, șeful insurecției eșuate, teroristul teroriștilor!

BIANCA

Ce insurecție?

DIMITĂR

A avut loc o revoluție în țara asta. Fix în ziua în care a apărut Elise ca Afrodita din mare. Dar se pare, din ce am reușit să găsesc cu greu pe știri - că nu e semnal aproape deloc! - că revolta asta a eșuat. De asta mișună indivizii pe aici - au fugit ca șobolanii!

BIANCA

Și de ce nu ne-ai zis până acum?

DIMITĂR

Am avut motivele mele.

BIANCA

Lasă, că știu eu cum o cheamă pe "motivele tale"!

DIMITĂR îi dă o palmă.

Apare ANDOR, posomorât. Are o legătură peste una din mâini, ca și cum ar fi rănit.

DIMITĂR

Ce faci aici?

ANDOR

M-am întors.

DIMITĂR

Ce ai acolo?

ANDOR

M-am lovit.

DIMITĂR

Ce faci aici?

ANDOR

Cred că ea i-a spus.

DIMITĂR

Cine? Ce?

ANDOR

Elise.

Apare FILIP.

Are în mână, la vedere, un pistol.

FILIP

Surpriza la voi!

Studiază dezastrul provocat de DIMITĂR în modesta sa colibă. Lucrurile împrăștiate, salteaua...

FILIP

Ce-ați făcut aici?

Moment de liniște.

FILIP

Bine. Am înțeles care e treaba. Dă-mi telefonul.

DIMITĂR îi dă telefonul.

FILIP

N-am vrut să se ajungă aici. Jur. Dar se pare că nu avem încotro. Toți sunteți prizonieri la mine și Elisa. Nu faceți nimic și nu veți fi împușcat. Promit. Altfel leg pe voi de un stâlp. Ca să nu fie pericol pentru mine și iubita mea. Fără supărare. Dacă voi sunteți cumiți puteți face vacanță minunată ca până acum.

ANDOR

(pufnește)

BIANCA

Fără clisme.

FILIP

(confuz) Clisme, da... Nu. Fără. Pentru că nu mai aveți sclavi. Sclavii la Revoluție. Și fără cocktail pentru curățat mațu' pentru că nu are cine cules iarbă dimineața devreme cu roua de la luna plină. Nu?

ANDOR

Da. Ai haz.

FILIP

Haz?

ANDOR

O să ne înțelegem.

FILIP

Bine. Vă avertizez: eu și Elise luptători foarte buni. Am venit în bună pace, dar știm să luptăm. E pericol pentru voi. Deja ați văzut foarte mult fața mea. Voi doar stat și ascultat. Eu și Elise periculoși suntem. Putem sta cinci zile fără mâncat sau dormit. Putem alerga kilometri mulți, repede mai mult ca voi de repede. Am înotat aici o sută kilometri în o zi și apoi odihnit. Mulțumim pentru primire caldă și mâncat bun. Dar noi avem acum pistol și suntem hotărâți.

DIMITĂR

Hotărâți să ce?

BIANCA

Taci, te rog!

FILIP

Asta nu privește pe tine.

DIMITĂR

Femeie, nu îmi zici tu ce să fac!

FILIP

Tu mult prea violent cu oamenii. Liniște-te. Nu fă prostie. Nu muri.

BIANCA

(brusc) Aaaa...! Aaaa...! Vă rog! Vă rog! Toate discuțiile astea îi fac rău lui Carly! Vă rog să încetați! Și toată violența asta! Vă rog să încetați!

FILIP

Unde e acum Carly?

ANDOR

Filip, te rog... Să nu...

FILIP

(îl amuțește pe ANDOR cu un deget în aer) Acum tăcem, da? (către BIANCA) Hai... Șșșt! Șșșt! Hai. Ridică-te.

BIANCA se ridică în picioare, confuză.

FILIP

Unde e acum Carly?

BIANCA face un gest vag spre umărul ei drept.

FILIP

Acolo? Pe umărul tău drept?

BIANCA

(dă din cap că da)

FILIP

Și ce face el acum?

BIANCA

E... cam... speriat.

FILIP

Bine. Vorbește?

BIANCA

Acum... nu. Dar... ar... vrea. Să nu mai fiți atât de violenți.

FILIP

Bianca... Îl mai ții minte pe Porgy? Pe lynxul meu?

BIANCA

D-a.

FILIP

Ți-am spus că el nu vorbește niciodată?

BIANCA

Da.

FILIP

De ce?

BIANCA

Pentru că... e un animal.

FILIP

Da. E un animal. Nu vreau corcitură de animal cu om. Sau vreun om mic, pitic, ceva care să încarce viața mea cu gânduri. Am spus așa către tine, da?

BIANCA

Da.

FILIP

Animalele sunt violente.

FILIP ridică brusc pistolul și trage un glonț în direcția umărului drept al BIANCĂI. Ea se prăbușește pe jos urlând, dar nu e rănită.

FILIP

Acum Carly al tău tăcut va fi.

BIANCA

(urlă ca un animal înjunghiat): Aaaaa! Aaaaa! Carly!
L-a omorât! Aaaaa! Criminalule!

DIMITĂR

(aplaudă scena cu aplauze rare, sacadate, ironice)

FILIP

Dimităr? Vrei să mori.

DIMITĂR

Nu! Sunt sincer. Era vremea să se maturizeze.

BIANCA continuă să urle.

ANDOR

E grotesc.

FILIP mai trage un glonț în aer.

Se face liniște.

FILIP

Da? Ce e mai grotesc? Să omori un om viu sau un prieten imaginar? (îi face semn lui DIMITĂR) Tu! Ia soția ta și ai grijă de ea cum trebuie un soț!

DIMITĂR se apleacă asupra BIANCĂI care e distrusă, geme pe jos înăbușit.

FILIP

Așa e bine acum... Bine... Dacă ne-am înțeles bine - mergem să mâncăm prânzul! Andor, ești bun de tot să gătești din nou? Elise mi-a spus că gătești minunat. Am gustat și eu pe ascuns ceva. Hi, hi, hi! Ce vacanță frumos o să avem!

ACTUL 4 (A ZECEA ZI - ULTIMA DE SEJUR)Scena 1

Un loc pe plajă. Un foc de tabără mare arde neregulat, măreț în bătaia brizei. În jurul lui stau FILIP / HASAN, DIMITĂR, BIANCA, CORINNE și ANDOR, ELISE.

HASAN prăjește niște costițe. ANDOR îl ajută.

Lumea pare destul de veselă și prietenoasă.

Toți sunt destul de amețiți.

HASAN îi aduce CORINNEI o coastă de miel.

CORINNE

Nu, mulțumesc.

HASAN

(insistă)

CORINNE

Sunt vegetariană.

HASAN

Iar acum tu ai să mănânci coaste de miel prăjite chiar de Hasan.

ANDOR

Corinne...

CORINNE

Da, știu. (ia carnea în silă)

HASAN o urmărește atent până ea mușcă.

HASAN

Bun, nu?

CORINNE

Daaa...

HASAN

Tu fericită acum.

CORINNE

Fericirea pentru mine e un lucru foarte precis. Și e legat de Dumnezeu.

HASAN

Aaa. Tu ești credincioasă. Asta e bine.

ANDOR

Hasan, oaia asta a ta chiar e bună!

HASAN

Bun, bun!

DIMITĂR

Iar rachiul tău mă face un om mai bun.

HASAN

Nu e al meu.

DIMITĂR

Tu l-ai găsit în cămară. Noroc!

HASAN

Noroc!

Toți închină. Ciocnesc.

BIANCA

(de lângă CORINNE)

Nu mi-aș fi imaginat niciodată că tu ești credincioasă.

CORINNE

Și încă ortodoxă... Ca voi!

BIANCA

Noi nu suntem... E doar o chestie care vine la pachet cu țara noastră.

CORINNE

Nu crezi în Dumnezeu?

BIANCA

Cred că există ceva Dincolo...

CORINNE

(ironică)

Ești în post-adevăr, nu?

BIANCA

Ei...

CORINNE

I-auzi, Hasan, mica ta prietenă nu crede în Dumnezeu!

BIANCA

Ba da.

HASAN

Prietenul meu mic cu Carly care a fost ucis... Ea a fost atât de bună cu mine...

CORINNE

Nu-i așa?

DIMITĂR

Așa-i! Pentru Bianca! Și Carly!

ANDOR

Ei, de ce sunteți...

CORINNE

Cum suntem? Suntem recunoscători! Hai, Bianca, dansează cu salvatorul tău!

BIANCA

Ce salvator?

DIMITĂR

Hasan, care te-a eliberat din copilărie prin crima lui odioasă! Și a vânat pe dealurile astea această oaie sălbătică! Cinste lui!

HASAN

Mai bine să vânezi oi decât oameni.

ANDOR

Foarte corect!

CORINNE

Dan-sea-ză! Dan-sea-ză! (i se alătură și DIMITĂR)
Dan-sea-ză! Dan-sea-ză!

BIANCA

Băi, nu...

HASAN nu înțelege foarte bine, dar are o inițiativă.

Scoate un instrument popular ca un fel de ocarină - o piesă mică sculptată în lemn.

ELISE se ridică și iese, fără nici o explicație.

ANDOR, DIMITĂR și CORINNE schimbă niște priviri neliniștite, apoi revin la "petrecere".

FILIP începe să cânte. Din când în când se oprește și acompaniază melodia cu niște sunete guturale. E un fel de melodie populară de neînțeles.

Treptat cei doi străini i se alătură într-o lălăială de bețivi foarte pitorească și animată.

BIANCA, și ea destul de beată și îndemnată de CORINNE, se ridică și începe să danseze ciudat.

ANDOR

Despre ce e cântecul ăsta, Hasan?

HASAN

Despre dragoste.

DIMITĂR

Toate cântecele sunt numai despre dragoste! Nu înțeleg de ce...

CORINNE

Normal că tu nu înțelegi.

CORINNE și ANDOR râd.

HASAN

O dragoste neîmpărtășită a doi tineri care nu sunt sortiți unul altuia.

DIMITĂR

Clasic. "Love is all around".

ANDOR

Eu nu sunt de aceeași părere. Cred că în lumea asta a noastră sunt lucruri mult mai importante de discutat.

DIMITĂR

Ca de exemplu...?

ANDOR

Dragostea era cel mai important lucru pe vremea aia din care e cântecul ăla. Dragostea și mâncarea. Oile și tăvălitul prin fân. Între timp lumea s-a schimbat mult.

DIMITĂR

Dă-mi, frate, un exemplu!

ANDOR

De când am terminat actoria n-am jucat niciodată vreun Romeo sau alte din astea. Sunt însă multe povești de spus. Probleme actuale. Despre terorism și intoleranță. Despre foamete și religiile care vor să te facă să omori alți oameni. Despre tehnologia care ne acaparează viețile și ne transformă. Despre clonare și nemurire.

HASAN

Nemurire? Și cum e nemurirea asta la voi?

ANDOR

Poate că cineva te clonează și crezi că clona aia vei fi din nou tu. Sau îți face o clonă ca să îți schimbi cu ea organele și să trăiești mai mult - ca o mașină căreia îi tot înlocuiești piesele până nu mai rămâne nimic din original. Am făcut mai demult un performance despre asta. Sau poate că într-un viitor nu foarte îndepărtat cineva ne va copia creierul pe un hard-disk și mintea noastră va trăi pentru totdeauna într-un computer, doar că fără un corp.

DIMITĂR

Asta până când cineva o să taie curentu'.

ANDOR

Da.

HASAN

Atunci prefer să mor (continuă cântecul).

BIANCA renunță la dansat, se așează la loc. Alt schimb de priviri DIMITĂR - CORINNE.

DIMITĂR se ridică, pare cuprins de frenezie. Începe un alt cântec doar al lui, pe un ritm de dub-step.

DIMITĂR

Da, frate, da! (cântă pentru el, dansează) Rachiul ăsta chiar mă face să mă simt mai bun! (își ține singur ritmul de percuție și frământă sălbatec nisipul sub picioare)

ANDOR

Până la urmă e mai multă nemurire aici (ridică sticla de rachiou în lumina flăcărilor și îi agită conținutul) decât în oricare din piesele alea obosite ale mele. Hai, noroc!

Bea. Sticla trece ritualic de la unul la altul. Fiecare trage o dușcă zdravănă.

HASAN își oprește cântecul trist și se alătură dansului lui DIMITĂR care crește sonorul "percuției" pe care o face doar din voce.

ANDOR se ridică și el, dar e mai timid. Prinde ritmul și însoțește dansul sălbatec al celor doi cu bătăi din palme bine ritmate.

După o vreme HASAN se oprește și se așează.

HASAN

Ei, gata, gata acum! Stop!

ANDOR și DIMITĂR se opresc.

HASAN

Hai, gata! Acum altceva...

ANDOR îi aruncă o privire lui DIMITĂR care e tare obosit, gâfâie.

ANDOR

Ce?

HASAN

Nu știu. Altceva. (scurtă pauză) Uite, asta. (începe o altă melodie populară la ocarină și voce, la fel de monotonă, guturală și tristă ca prima) Da, asta e bună. (continuă) Haideți, ce faceți?!

Cei doi încep să cânte lălăit după el. Rezultatul e jalnic.

HASAN

Hai, hai, mai cu viață, ce dracu'!

Cei doi se străduiesc mai tare, ajutați de HASAN, singurul care știe melodia. Lălăiala sinistră crește în intensitat.

HASAN pare încântat, deși totul este mult mai jalnic decât dansul dezlănțuit de mai devreme. Sau poate că asta e și scopul - să îi umilească pe cei doi?

Scena absurdă durează nesfârșit de mult.

HASAN

Ha, ha, ha! Ei, hei-heeei! Dragostea, măi băieți!

HASAN dă să se ridice iar.

Brusc, se prăbușește la pământ ca secerat.

Cei doi se opresc.

Un moment lung de liniște.

ANDOR și DIMITĂR se apropie precauți de HASAN. Încep să îl pipăie cu grijă... ANDOR scoate pistolul. Toată lumea râsuflă ușurată.

DIMITĂR

Băi, frate, greu s-a mai lăsat!

ANDOR

E rezistent tipul. Na, l-ai văzut. Dar agitația aia de dinainte a grăbit efectul.

CORINNE

Felicitări pentru idee, Dimităr.

DIMITĂR

Mulțumesc. Credeam că mor, nu mai pot!

BIANCA se ridică brusc și se repede la HASAN, pe care începe să îl lovească cu picioarele. Țipă și îl lovește cu picioarele.

ANDOR o oprește.

ANDOR

Gata, gata...

BIANCA pare că se liniștește.

CORINNE

Bun.

DIMITĂR

Bun.

ANDOR

Mai e Elise...

Cei trei se opresc și se uită la BIANCA care, în aparență calmă, toarnă conținutul unei stice (noi) de rachiu peste HASAN.

DIMITĂR

Ce faci?

BIANCA

Îi dau foc.

ANDOR

Ei, gata, gata...

ANDOR o îndepărtează cu blândețe. Apoi se întoarce, îl mută pe HASAN de lângă foc.

CORINNE

Mă duc să aduc funiile alea din casă.

DIMITĂR

(întinde mâna către ANDOR)
Dă-mi pistolul.

ANDOR

(i-l dă)
Ce vrei să faci?

DIMITĂR

Mă duc după Elise.

CORINNE

(se oprește, se întoarce)
Nu, nu, nu, nu...!

DIMITĂR

Oh, ba da... Crede-mă!

CORINNE

Nu... Dă-i înapoi pistolul lui Andor!

DIMITĂR

Nu mă crezi, nu? Dar o să vezi... După ce mi-a făcut, merită o lecție!

ANDOR

Sper că nu vrei să o împuști.

CORINNE

(pufnește sceptică)
El...

DIMITĂR

Nu, stai liniștit.

ANDOR

Și sper că nici nu vrei să îi faci *altceva*.

DIMITĂR

Nu, Doamne! Vreau doar să o sperii puțin.

ANDOR

Bine. Întoarce-te repede.

CORINNE iese spre casă, DIMITĂR în direcție opusă.

ANDOR își face în continuare de lucru cu HASAN. Îl scotocește prin buzunare, găsește telefonul lui DIMITĂR etc.

Scena 2

Pe malul mării, între niște stânci.

ELISE este cu telefonul lui DIMITĂR în mână. După sunete pare că se joacă.

Apare DIMITĂR.

ELISE

(se oprește din joc) Ce cauți aici?

DIMITĂR

Joci Candy Crush Saga?

ELISE

Voiam să văd cum e chestia asta... Nu m-am jucat niciodată pe un telefon sau pe un calculator.

DIMITĂR

Săraca fată de la țară.

ELISE

Filip te-a lăsat să pleci?

DIMITĂR

Și? Ți-a plăcut?

ELISE

Te poate prinde, da. Dar eu prefer asta. (face un semn spre luna plină și spre valuri)

DIMITĂR

Da, te cred.

ELISE

Te-a lăsat Filip să pleci?

DIMITĂR

Nu mai bine îi spunem Hasan și încetăm cu tot circul ăsta?

ELISE

Te-a lăsat Hasan să pleci?

DIMITĂR

Nu.

Scoate pistolul la vedere.

ELISE își păstrează cumpătul remarcabil de bine.

ELISE

Mai trăiește?

DIMITĂR

Da. Nu i-am făcut nimic.

ELISE vrea să se ridice.

DIMITĂR

Stai jos. Nu-ți fac nimic, dar stai jos.

ELISE

(se așează la loc)

Ce i-ați făcut?

DIMITĂR

Marele bărbat a căzut la datorie. (schimb de priviri)
Stai liniștită, că nu are nimic. Andor știa niște
ierburi pe care le-a găsit pe aici și l-am adormit.
Băiat deștept, Andor ăsta. Nu te lasă la greu. Nu
degeaba e neam de barbari și ăsta...

ELISE

Berberi. Nu barbari, berberi.

DIMITĂR

Da, știu. Tot un drac.

ELISE

Ce ai de gând?

DIMITĂR

Deocamdată nimic. Stau cu tine aici și privim marea.

Pauză lungă.

DIMITĂR

E impresionantă, nu?

ELISE

Da.

DIMITĂR

Atât de puternică. Atât de pură. Forța veșnică a
naturii.

ELISE

Ești poet.

DIMITĂR

Eu? Nu sunt nimic. Chiar nimic.

ELISE

Ce vrei?

DIMITĂR

Ce vreau eu... Știi, în viața mea am avut de toate. Chiar de toate. Nu mi-a lipsit niciodată nimic. Am trei mașini în parcare subterană a vilei mele de acasă, dintre care două sunt Jaguar și un Ferrari. De aceea îmi e foarte greu să îmi doresc ceva. Viața pentru mine e așa... sălcie.

ELISE

Sălcie?

DIMITĂR

Nimic nu mă mai impresionează. Sigur, mănânc cele mai alese mâncăruri, fut cele mai frumoase femei - pentru că instinctele trebuie satisfăcute. Dar nu e nici o emoție în asta.

Pauză lungă.

DIMITĂR

Până ai apărut tu. Și atunci totul s-a luminat. Pentru că tu ești altceva.

ELISE

Tu ai arma.

DIMITĂR

(se uită la ea ca și cum acum ar descoperi-o): Da.

ELISE se ridică și începe să se dezbrace.

DIMITĂR

Ce faci? Nu, stai, ai înțeles greșit!

ELISE

Da?

DIMITĂR

Da.

ELISE

Sigur?

DIMITĂR

Da.

ELISE

Tu ai arma. Într-un fel sau altul tot la asta se va ajunge. (mai scoate ceva de pe ea)

DIMITĂR

Nu, stai, te rog, stai!

ELISE

Tu deții puterea acum.

DIMITĂR

Da, dar asta nu e nimic... (arată pistolul).

ELISE

Nu e nimic? Atunci dă-mi-l.

DIMITĂR

(râde și o amenință cu pistolul în glumă)

ELISE

(zâmbind amar)

Noi pe aici așa am fost învățați. Ai dat peste forță - te supui.

DIMITĂR

Cu Filip - Hasan! - așa a fost?

ELISE

Da.

DIMITĂR

Da?!

ELISE

Ai fi surprins dacă ți-aș povesti.

DIMITĂR

Adică - nu-l iubești?

ELISE

(pufnește)

DIMITĂR

Interesant...

ELISE

Ai pistolul, Dimităr. Ce vrei?

DIMITĂR

Sună foarte provocator ce spui...

ELISE

E doar realist. (mai scoate un articol de pe ea)

DIMITĂR

În principiu ar trebui doar să te iau de aici și să te duc să te legăm lângă iubitul tău.

ELISE
În principiu.

DIMITĂR
Da.

ELISE
(își dă jos sutienul) Pierdem timp.

DIMITĂR
Încetează!

ELISE
Sigur?

DIMITĂR
Vino cu mine în lume! Dar nu așa, cu asta... (gest către pistol) Ca femeie liberă. Ca parteneră a mea. Ce am făcut data trecută a fost o greșeală! Nu înțelegeam... N-am știut...

ELISE
Și acum înțelegi?

DIMITĂR
Încerc. Vino cu mine! Îți voi oferi tot ce ai nevoie, tot ce îți vei putea dori vreodată. Pot să fac asta. Putem să facem asta. Pleacă de aici și uită tot trecutul ăsta al tău cumplit. Poți să renaști din ororarea asta a războiului, poți să uiți, poți trăi o viață fericită și eu pot să îți ofer toate astea!

ELISE
Sună frumos.

DIMITĂR
Haide!

ELISE
Încă ai pistolul.

DIMITĂR
Nu pot să îl las acum jos, dar spune o vorbă și...

ELISE
Ce?

DIMITĂR
O să vedem. Ne descurcăm noi. (scurtă pauză) Haide, am putea fi atât de fericiți!

ELISE

Fericiți. Nu înțeleg cuvântul ăsta.

DIMITĂR

O să te învăț cuvântul ăsta.

ELISE

Viața mea e aici.

DIMITĂR

Cu Hasan?

ELISE

Hasan... (după o scurtă ezitare, îi servește o minciună) Hasan nu înseamnă nimic pentru mine. Trecutul meu și țara mea însă sunt totul.

DIMITĂR

Ascultă-mă... Nu există salvare și nu există nici o împlinire în vreun ideal. Sau în săvârșirea binelui. Sau a dreptății. Tatăl meu a fost în umbra conducătorilor țării mele de douăzeci și cinci de ani încoace. Nu în față, cu toți papagalii, ci trăgând sforile în spate, profitând de tot și de toate. Am văzut cum se scrie istoria lumii, chiar dacă la o scară mai mică. Nu există nimic cu adevărat pur pe fața pământului. Toate idealurile și toate credințele și faptele bune sunt praf în ochi pentru proști. Am văzut cum oameni sărmani mor în spitale cu zile, deși ar putea fi salvați, în timp ce oameni ca tata își umpleau buzunarele pe spinarea acelor spitale. Pentru o carcasă de mașină scumpă. Doar din cea mai pură vanitate, fără nici un fel de conștiință/ Am văzut cum la televizor cele mai bune intenții sunt transformate de papagali abili în crime odioase și mulțimile sunt în stare să creadă aceste lucruri. Am văzut cum serviciile secrete nu sunt decât un alt nume pentru o adunătură de oameni puși să adune averi sau să fie în slujba unor oameni care adună averi și mai mari. Am văzut cum indivizi care fură milioane stau în pușcărie mai puțin decât un flămând care a furat o găină și cum apoi apar în public ca eroi ai nației. Am văzut curve pe post de fete mari și criminali pe post de buni samariteni. Nu există nimic. Nu există nici un adevăr și nici o mântuire în nici o luptă pe care s-o porți vreodată pentru vreun ideal. Nu există decât salvarea în nume propriu. Doar pielea ta și-o poți salva, dacă ești atât de norocos sau deștept să te plasezi în societate pe partea însorită. Altfel nu ai nici o șansă, decât să trăiești și să mori ca un sclav lipsit de demnitate și uneori să fii fericit și recunoscător pentru asta, dacă ai un salam de mâncare și o emisiune mincinoasă pe ecran. Și chiar și dacă ești suficient de bogat ca să scapi -

DIMITĂR
oricând poate da un terorist peste tine într-un mall
sau într-un aeroport.

ELISE
Sau pe o plajă cu nisip fin.

DIMITĂR
Da. Crede-mă, îți spun toate astea din inimă.

ELISE
Pentru că mă iubeși.

DIMITĂR
Da.

Pauză lungă.

ELISE
Poate că într-o zi o să te plictisești.

DIMITĂR
Niciodată!

ELISE
Bărbații spun asta tot timpul.

DIMITĂR
Ești atât de miraculoasă încât fascinația mea nu va
obosi niciodată.

Îngenunchează în fața ei.

*Ea se dezbracă complet, rămâne goală în lumina
lunii.*

El se apropie încet de picioarele ei.

ELISE
(îl oprește)
Nu. Vreau să te duci acum acolo, la focul vostru de
tabără cel grozav și să-l împuști pe Andor. Să-l omori.
Poți să faci asta?

DIMITĂR
De ce?

ELISE
E jertfa de care avem nevoie pentru viața noastră cea
nouă.

DIMITĂR

Păi nu ar trebui să îmi ceri atunci să o omor pe Bianca?

ELISE

Nu. Nu Bianca e pericolul, ci Andor. Înțelegeți? (pauză) Înțelegeți?

DIMITĂR

Da. (pauză) Bine. (ezită)

ELISE

Ce? (zâmbeste) Nu primești nimic înainte. Ți-ar scădea din hotărâre.

DIMITĂR

Nu mă gândeam la tot...

ELISE

Nu. Hai, du-te.

DIMITĂR

Da.

DIMITĂR se ridică și se îndepărtează, dar se oprește și se întoarce.

DIMITĂR

Asta este un fel de dovadă, nu?

ELISE

O jertfă.

DIMITĂR

Nu se poate și fără? Andor e...

ELISE

(se apropie de el)
Ți-e frică.

DIMITĂR

Nu, nu! Doar că... De ce trebuie să moară întotdeauna cineva? Nu putem să plecăm pur și simplu?

ELISE

Crezi că va fi atât de simplu să plecăm de aici?

DIMITĂR

Nu știu, dar nu văd cu ce ne-ar putea ajuta moartea lui Andor. Sângele va cere alt sânge, și altul...

ELISE

Asta e o zicală proastă. În viață nu e așa.

DIMITĂR

Vreau ca începutul vieții noastre să fie... (acum ea e goală cum se găsește foarte aproape de el) curat.

ELISE

Ți se pare că asta e curat?

DIMITĂR

Nu înțeleg de ce...

ELISE

Este ceea ce îmi doresc eu.

Pauză lungă.

ELISE

Dă-mi pistolul.

DIMITĂR

Ăăă... Nu.

ELISE

(își bagă țeava între picioare)
De ce nu mă omori tu atunci?

DIMITĂR

Nu...

ELISE

Uită-te la mine! Vrei asta? Vrei să fim doar noi doi?

DIMITĂR

Da!

ELISE

Vrei?

DIMITĂR

Da! Da, da, da!

ELISE

Atunci îmi vei da pistolul, iar eu mă voi duce acolo și îl voi omorî. Sau, mai bine: am să-i omor pe toți. Vrei asta? (scurtă pauză) Vrei asta?

DIMITĂR

Da, la dracu', da!

ELISE

Vrei să-i omor pe toți pentru tine?

DIMITĂR

Da.

ELISE

Vrei s-o omor pe idioata aia de Bianca, soția ta?

DIMITĂR

Da!

ELISE

Vrei să îl omor pe Andor care e de o mie de ori mai frumos și mai bun ca tine?

DIMITĂR

Da!

ELISE

Vrei să-l omor pe Hasan, iubitul meu?

DIMITĂR

Sigur!

ELISE

Vrei s-o omor pe acritura aia de Corinne, cu toate ifosele ei de mare doamnă plimbată prin Univers?

DIMITĂR

Da, da, da!!!

ELISE

Bine.

ELISE se lipește de el.

ELISE

(îi șoptește la ureche): Dă-mi arma acum.

ELISE îi ia arma din mână, apoi o proptește pe dedesubt, din îmbrățișare, de pieptul lui.

El se trage puțin înapoi.

Ea îi plimbă țeava pe piept, gânditoare.

DIMITĂR

(înțelege)

Hai, fă-o.

ELISE

Adio. (îl împuşcă în inimă) Prostule.

*DIMITĂR cade jos fără un sunet și moare
instantaneu.*

*ELISE își strânge hainele, se îmbracă, bagă
pistolul pe sub haine, la centură, și iese.*

ACTUL 5 (ZIUA 11)Scena 1

În cabană.

La o fereastră, ANDOR și CORINNE urmăresc tensionați ceva ce se întâmplă afară.

Deodată răsună o împușcătură.

ANDOR și CORINNE se îndepărtează de la fereastră speriați.

De sus pe scări apare ELISE.

Cei doi au un schimb de priviri dușmănos cu ea.

În casă intră HASAN. Are haina stropită cu sânge și pistolul în mână. În cealaltă mână ține o hârtie mică, mototolită, dar desfăcută în așa fel încât ANDOR și CORINNE să o vadă.

HASAN

"AJUTOR".

Ridică pistolul și o împușcă în cap pe CORINNE.

Aceasta cade la podea moartă pe loc.

ANDOR nu se mișcă.

HASAN

(îi întinde pistolul ELISEI) Rândul tău.

ELISE ia pistolul. Îl îndreaptă spre ANDOR.

O clipă de nemișcare.

HASAN

Moarte lui Asan! Trăiască Revoluția!

ELISE

Moarte lui Asan! Trăiască Revoluția!

HASAN

(mai tare) Moarte lui Asan! Trăiască Revoluția!)

ELISE

(mai tare) Moarte lui Asan! Trăiască Revoluția!

HASAN ȘI ELISE

(urlând)

Moarte lui Asan! Trăiască Revoluția!

ELISE întoarce pistolul dinspre *ANDOR* și îl împușcă pe *HASAN*. Mâna îi tremură, doar îl rănește.

HASAN dă un răcnet, cade în genunchi, se repede la ea.

ELISE se dă un pas înapoi și mai trage un foc.

HASAN se prăbușește definitiv.

ANDOR se uită la *ELISE*... *ELISE* se uită la el cu disperare. *ANDOR* fuge pe ușă.

ELISE se uită confuză după el, apoi o ia la goană după el.

Pentru o clipă scena e goală.

De sub un pat, dintr-un colț, auzim o luptă, o chinuială... Iese *BIANCA* care e legată fedeleș, de mâini și de picioare. Nu este bătută sau rănită, dar are un aspect disperat, devastat, de parcă ar fi stat multe ore în poziția aia. Se chinuie să ajungă târâș în mijlocul camerei, ca o rămă.

Din depărtare se aude o împușcătură.

BIANCA scâncește, se oprește. Apoi își revine, treptat. De la nivelul solului se uită în jur, la balta de sânge generală. Îl vede pe *HASAN* și se îndreaptă spre el.

Ajunge la *HASAN* și încearcă să găsească cu dinții cuțitul acestuia. Se zbate, scotocește ca un vierme disperat pe corpul lui, umplându-se de sânge și creieri împrăștiați.

În încăpere intră din nou *ELISE*. E plină de sânge pe haine, dar nu ne dăm seama dacă e doar sângele lui *HASAN* sau și al lui *ANDOR*.

BIANCA se oprește.

ELISE se apropie. O privește de sus. *BIANCA* scâncește.

HASAN scoate un geamăt.

ELISE o îndepărtează cu piciorul pe BIANCA și se repede la HASAN. Îl ia în brațe, îl mângâie. Îl leagă ca pe un copil și cântă un cântec ininteligibil, cu sunete guturale. Scena durează mult. HASAN își dă ultima suflare cu un geamăt.

ELISE continuă să bolborosească, să scoată sunete guturale.

ANDOR intră pe ușă.

ELISE nu îl vede. Sunetele emise de ea se transformă într-o poezie sacadată.

ELISE

Cât am fost de naiv să cred că reacția în lanț pornită de poemele mele va schimba lumea - cei care schimbă lumea sunt cei care nu se tem să atingă lucrurile cu mâinile goale, mâinile lor nu se deosebesc de picioarele animalelor, cei care pot să-și lege șireturile dintr-o mișcare, care pot bate un cui fără să-l îndoie, care pot să deschidă un borcan cu capacul înțepenit care își hrănesc mâinile ca pe niște păsări de foc care își udă mâinile ca pe oleandri care își ascut mâinile de noapte care spintecă realitatea cu mâinile care răspund lumii cu aceeași măsură cei care schimbă lumea nu sunt cei cu idei bune, ci aceia care au puterea de a distruge fără frică. Ideile bune apar și dispar pretutindeni pentru că o idee bună nu înseamnă nimic până când un activist destructiv pune mâna pe ea.

Îl vede pe ANDOR.

ELISE

Tatăl meu a scris această poezie. Pe vremea când încă trăia în capitală, se iubea cu mama mea, iar eu nu mă născusem. Iar Asan nu era încă la putere.

Apoi am fugit, ne-am ascuns. Apoi mama a murit, eu am crescut, iar el a... făcut ceea ce fac bărbații cu o femeie.

Apoi oamenii dictatorului l-au găsit pe tata și i-au tras un glonț în cap. Pe mine au vrut să mă violeze, împreună cu toate fetele din sat.

Atunci a apărut Hasan și m-a salvat. Și m-a făcut femeia lui. Cu forța. Asta e viața mea.

ANDOR
Elise...

ELISE
Da?

ANDOR
Toate astea se pot sfârși.

ELISE
Da?

ANDOR
M-am întors.

ELISE
Te-ai întors.

ANDOR
Pentru tine.

ELISE
Într-o altă viață. Animal frumos...

*ELISE își trage un glonț în cap și cade grămadă
peste HASAN.*

Un moment de liniște.

BIANCA se zbate.

*ANDOR ia cuțitul și îi taie legăturile BIANCĂI,
care i se refugiază în brațe.*

SFÂRȘIT